

خوش بود تا محک تجربه آید به میان

رضا شهابی

پنجشنبه چهاردهم شهریور ۱۳۸۷

در جواب مطلبی منتشره در سایت اخبارروز با عنوان «سندیکاها باید تقویت شوند» که ما حاصل گفتگویی است بین اخبارروز و حسین اکبری فعال کارگری و از اعضای هیئت موسسان بازگشایی سندیکاها.

خوب بود آقای اکبری این مطلبی که انتقاد به سندیکا داشته را حداقل در عرف اخلاقی برای خود سندیکا هم میفرستاد. آقای اکبری در این پرسش و پاسخ به سوالات آقای صادق کارعما در مورد کارگران نیشکر هفت تپه و سندیکای کارگران شرکت واحد پاسخ میدهد و نظرات شخصی خود را بیان می کند، بخشی که مربوط می شود به سندیکای کارگران واحد، مورد نظر ماست.

سوال در مورد نامه ی آقای اسانلو خطاب به هیئت مدیره و توصیه هایی دردوری از تفرقه و اتحاد هرچه تمامتر است که به نظر آقای اکبری نگرانی اسانلو در این نامه ها چه مقدار جدی است؟

ممنون هستیم که آقای اکبری این بحث را آغاز کرد. اتفاقا تخم بدبینی و مشکلات سندیکا در چند ماه گذشته را خود نهادی که آقای اکبری بنیانگذار آن است شروع کرد، چرا که اعضای هیئت مدیره فقط با مضمون آگاهی رسانی به رسانه های برون مرزی متوسل شده اند و اگر شرایط مناسب بود هیچ موقع چنین کاری نمیکردند. ولی زمانی که همین نامه ای که آقای اکبری به آن استناد میکند نه از طریق سندیکا بلکه توسط کسانی منتشر شد که حتی حاضر نبودند بگویند که از چه طریقی بدستشان رسیده است. اگر واقعا از اتحاد حرف میزنید حداقل آن را خودتان رعایت کنید. سندیکا حزب مخفی سیاسی نیست و آقای اسالو و شما بهتر از هرکسی میدانید که هیچکس در سندیکا نظرات ایشان را سانسورنمیکند حتی اگر مخالف آن باشند مانند دفاع ایشان در انتخابات مجلس نهم. اما امسال شما با خودشرینی میخواهید بگویید که او به شما اعتماد دارد نه به سندیکا. آیا بهتر نبود بجای پخش آن مطلب آنرا در اختیار سندیکا قرار میدادید و می گذاشتید در نحوه انتشار آن خود سندیکا تصمیم بگیرد نه شما. اکثر ما بهای آنرا داده ایم که بتوانیم علنا بدون وا همه عقاید و منافع خود را بیان و برای آن مبارزه کنیم. و هنوز هم میدانیم که زمان زیادی باید مبارزه کنیم تا این سندیکا را بسازیم و مثل خود آقای اکبری هم صاحب کارخانه نیستیم که غم نان نداشته باشیم و هر روز هم نگران ریختن اسبابمان در خیابان توسط صاحبخانه هستیم.

کارگران واحد با تحمل هزاران سختی و مشقت سندیکای خود را احیا کرده و حال به خاطر نداشتن تجربه کافی امکان دارد به ابزاری در دست آنهایی بدل شوند که مخالف سندیکا هستند مورد خطاب بی شک شوراهای اسلامی کار و تشکیلات خانه کارگر است که اولین زد و بر خورد را با اعضای سندیکا داشتند. حسین اکبری نامه آقای اسانلو را سرشار از مسئولیت پذیری معرفی می کند و عمق نگرانی را با جمله ای از اسالو نمایان می سازد اینکه: آنچه مرا بیشتر از زندان رنج می دهد تفرقه و رفتار غیر مسئولانه و تفرقه انگیز است. آقای اسالو در زندان است و نمیشود با کسی که در

زندان زیر فشار است و در شرایط مساوی نیست بر خود کرد ولی شما که قیم ایشان شده اید لطف کرده و بگویید در نبود ایشان چه کاری برای این سندیکا انجام داده اید. آیا برای فعالین بیکار سندیکا در کارگاهتان کار پیدا کرده اید، صندوق بیکاری درست کرده اید، چند بار با ما به وزارت کار مراجعه کردید، چند روز را در زندان با بازجویان ما درگیر بودید، برای بچه های کارگران بیکار لباس عید تهیه کردید، گردهمای های تفریحی گذاشته اید، مقاله در دفاع از ما نوشته اید، با سایتهای اینترنتی که با شما هر به چند وقت مصاحبه میکنند گفتید که برای هیئت مدیره سندیکا هم وقت و ستون بگذارید ووووو

آقای اکبری در ادامه گوش زد می کند که این سندیکا جوان است و نیاز به حمایت دارد و برای دفاع و پاسداری از اهداف آن می بایستی به اساسنامه پایبند بود و با مطرح کردن ماده ۲۵ اساسنامه در نبود رئیس - مسئولیت حسن انجام امور را به نایب رئیس محول می کند و از مصاحبه ای نام می برد که رادیو برابری با یکی از اعضا هیئت مدیره انجام داده و در آن مصاحبه - خانم مصاحبه کننده از یکی از اعضای هیئت مدیره در مورد صحت نامه اسانلو سوال کرده و حسین اکبری می خواهد به گونه ای به همگان بفهماند که نایب رئیس آقای مددی است و همه کاره اگر سوالی هست باید از ایشان بشود. این را امسال شما نمیتوانند تعیین کنند بلکه اعضای سندیکا باید تصمیم بگیرند چه بسا زمانی که همه ما در زندان بودیم سخنگوی ما خانواده و بچه هایمان از جمله دختر نه ساله آقای سلیمی بود و در آینده هم همین روح جمعی را پیش خواهیم برد و بدانید که بلندگوی سندیکا را در اختیار شما قرار نخواهیم داد..

در مورد مسائل تفرقه انگیز به نظر بنده تفرقه ای در میان نیست مگر اینکه شما قصد دارید تفرقه بیندازید. شما خودتان بهتر از هر کس میدانید سندیکا حزب سیاسی نیست که بمحضی که مشکل پیدا شد در آن انشعاب کرد و بخش دیگری علم شود. سندیکا نهادی است صنفی و طبق قوانین و قطعنامه هایش کار میکند و بقول معروف با روح جمعی کار میکند و اگر حتی رئیس هم موافق نباشد باید مطابق رای اکثریت عمل کند. کسی را نمیشود زوری به کاری واداشت هر کسی به اندازه توان و علایق اش در کار داوطلبانه جمعی شرکت میکند و اگر با عقایدش جور در نیامد میتواند برای مدتی کنار بایستد و یا کار کند و اعتماد اعضا را جلب کند و نظرات خودش را پیش ببرد. لازم به توضیح است که تمام مشکلات پیش آمده در هر گروه و دسته ای می تواند باز خورد حرکت های رهبری آن گروه و دسته باشد اگر اساسنامه اصل باشد باید همه جا میزان عمل واقع شود نه هرگاه رئیس خواست حرفش را به کرسی بنشانند و دیگر اعضا مخالفت کردند در اساسنامه دنبال ماده و بند و تبصره گشت اول اینکه سندیکا قائم به شخص نیست این را بارها تکرار کرده ایم دوم سندیکا فقط اسانلو و نایب رئیس نیست سوم رئیس و نایب رئیس در سندیکا مثل دیگران یک رای دارند چهارم ریاست و نایب رئیسی را هیئت مدیره به ایشان اعطا کرده و می تواند عنوان ها را به هر کس بدهد پنجم اگر قرار بر این باشد که هر چه رئیس می گفت دیگران تائید می کردند نیاز به سندیکا نبود کارگران واحد می توانستند در کنار شورا ها بمانند و خانه کارگری باشند و اخراج هم نشوند و کتک هم نخورند تازه تشکیلات خانه کارگری و شوراهای که عریض و طویل تر است و اینکه چرا آن رادیو با یکی از اعضا صحبت کرده دلش هم این است که چرا اخبار روز با حسین اکبری گفتگو داشته به نظر من کار آن رادیو به قدم پیش تر است چرا که آن رادیو لااقل با یکی از اعضا هیئت مدیره صحبت کرده ولی اخبار روز با یک نفر که هیچ نسبتی با سندیکا ندارد مصاحبه کرده است، اعضا هیئت مدیره بهتر می توانند عمق جدی بودن یا نبودن نامه اسالو را درک کنند یا حسین اکبری؟

اتفاقا مابیشتر از هرکسی خواهان آن هستیم که نایب رئیس سندیکا بیشتر وقت برای سندیکا بگذارد و زمانی بیشتری بگذارد برای مسائل مهم سندیکای و انرژی خودش را نگذارد برای جبهه ها، مشارکتها و اعتمادهای که سی سال است که جامعه کارگری ما چیزی جز خصوصی سازی، بیکاری و فقر نصیب اش نکرده است. درست میگویید نایب رئیس وقت کم میگذارد ولی شما بعنوان کسی که دلش برای این سندیکا میسوزد چکار کرده اید. به او توصیه کرده اید که این نهادهای شریک در قدرت کاری برای این سندیکا که هیچ برای کل جامعه کارگری نمیکند و یا اینکه درخفا او را همیاری میدهید. اما اگر دنبال پاسخ هستید من می گویم اعضای هیئت مدیره سندیکا دیگر آن اعضا سه سال پیش نیستند آنها در این سه سال بسیار رنج و مشقت کشیده اند و تمام زندگی خود را بر روی سندیکا گذاشته اند و اجازه نخواهند داد که با آنها بازی شود. من نمی دانم شما با چه فاکتورهایی به این نتیجه رسیدید که یا در خانه کارگر و شوراها حل می شوند یا آناش نیست می شوند. خانه کارگر که دیگر خودشان هم امیدی به آینده اش ندارند ولی موضوع مهم این است که تا بحال مامورین امنیتی سعی کرده اند که ما را به هر جرمی متصل کنند تا دست از این مبارزه برداریم و ممنون از شما که یک مدرک جرم جدید در اطلاعات برای ما باز کردید. همین مانده است که بر چسب آناش نیست هم داشته باشیم تا این دفعه دنبال اسلحه در خانه های ما باشند و اگر هم نبود یکی بگذارند و مشکل دائمی را درست کنند.

هیچکس به اندازه اعضای هیئت مدیره نگران سندیکا و آقای اسالو نیست اگر به اطلاعیه های سندیکا رجوع شود بیش از نود درصد اطلاعیه ها در دفاع از اسالو بوده، آقای اکبری شما از معدود کسانی هستید که پشت دیوار سندیکا گوش خوابانده اید که در آنجا چه می گذرد، چرا خود را به کوچه علی چپ می زنید، شما که به قول خودتان از همه مسائل سندیکا آگاهید و خوب می دانید چه کسانی چوب لای چرخ سندیکا می گذارند و با کارهای حاشیه ای خواسته و نا خواسته روند رو به جلو سندیکا را کند می کنند و از سندیکا برای بهره های شخصی سوئی استفاده می کنند ولی این را بدانید که اعضاء هیئت مدیره و فعالین سندیکا و کارگران شرکت واحد این اجازه را به این افراد نمی دهند و با هوشیاری کامل تمام مسائل و اتفاقات داخل و خارج سندیکا را زیر ذره بین گذاشته اند که اگر حرکتی یا مطلبی خارج از خرد جمعی سندیکا صورت بگیرد سریعاً "عکس العمل نشان می دهند چه از داخل سندیکا باشد و چه از خارج سندیکا فرقی نمی کند. خیلی ها دوست دارند با برخورد به سندیکا خودشان را مطرح کنند مانند کسی که بین دوپاسبان رفت و گفت من را کجا میبرید. و علت این که جواب به شما دادیم برای این است که در داخل کشور زندگی میکنید. در غیر این صورت ما دیگر با این نوع برخوردها عکس العمل نشان نخواهیم داد و در عمل ثابت میکنیم که به کجا میرویم. عمل بلندترین فریادهاست خوش بود تا محک تجربه آید به میان تا سیه روی بود هر که در او غش باشد.

رضا شهابی

عضو هیئت مدیره و مسئول کمیسیون مالی

۱۰ شهریور ۱۳۸۷